Situații de viață

și cum le poți rezolva

1. Prima situație: Când tu oferi și nu ți se oferă înapoi

Indiferent de ajutorul pe care tu îl oferi celor din jurul tău, nu pretinde niciodată ca acest ajutor să ți se reîntoarcă, și mai ales, nu pretinde ca acesta să vină înapoi de la aceeași persoană. Dacă ajuți în mod condiționat, ajuți cu interes, iar acest lucru nu te ajută să-ți păstrezi inima curată.

Când ajutorul tău este condiționat, undeva se crează în tine o rezistență sau o nemulțumire. Această rezistență va emite în Univers o vibrație joasă, iar tu știi întotdeauna că primești înapoi ceea ce emiți din punct de vedere vibrațional. Așadar, chiar dacă ai făcut un gest frumos, dar acesta nu a fost sincer și nu a venit direct din adâncul inimii tale, **nu gestul ți se va întoarce înapoi, ci lucrurile care rezonează cu frecvența vibrațională din care gestul a fost făcut.**

Acest lucru pe de o parte. Pe de altă parte, singurul care poate pune condiții este Ego-ul tău. Singurul care poate fi nemulțumit este Sinele Tău Fals. Iubirea adevărată nu pretinde niciodată nimic înapoi. Nu cere, nu judecă și nici nu așteaptă ca iubirea oferită să i se reîntoarcă. Ea este deja completă exact așa cum este. Oferind, nu rămâne fără, ci dăruindu-se pe Sine, ajută la mărirea capacității de iubire atât în inima celor ce oferă, dar și în inima celor ce o primesc.

Dacă cumva aștepți ceva în schimbul ajutorului sau darului oferit, aici există un interes ascuns. Această nevoie exprimă o lipsă a iubirii undeva în interiorul tău. Exprimă o nerecunoaștere. O nemulțumire sufletească. Așadar, nu este cazul să-i reproșezi celui de lângă tine ajutorul oferit, ci această situație îți oferă oportunitatea de a te reîntoarce înăuntrul tău și a face pace cu acele părți neacceptate și nevindecate din tine.

Reamintește-ți să revii întotdeauna la iubire. Orice lipsă, indiferent de natura ei, denotă o lipsă a recunoașterii iubirii.

Pune-ți următoarele întrebări:

1. De ce am nevoie ca gestul să mi se reîntoarcă?
2. Care simt că este cauza adevărată a nevoii mele de apreciere din afară?
3. Simt cumva o urmă de inferioritate sau neapreciere, în cazul în care nu mi se oferă înapoi sau nu mi se mulțumește în urma gestului făcut?
4. Cine din mine are nevoie de reciprocitate? Cumva Iubirea pretinde vreodată ceva înapoi? Cumva Dumnezeu cere vreodată ceva înapoi? Este Dumnezeu înăuntru sau în afara mea?

În funcție de răspunsul tău la aceste întrebări, vei conștientiza de la ce nivel trăiești. Dacă trăiești de la nivelul celui care pretinde ceva înapoi, trăiești în separare și în nerecunoaștere a lui Cine Ești cu Adevărat. Dacă trăiești de la nivelul celui care are nevoie de nevoi, trăiești în iluzie, sub stăpânirea ego-ului. Însă, dacă inima ți-este deschisă și dăruiești doar pentru bucuria dăruirii, atunci trăiești în adevărul inimii tale. Atunci, înțelegi că darul nu este al tău, ci este al nostru, al tuturor. Atunci înțelegi că suntem cu toții unul, că facem parte cu toții din aceeași mare inimă a universului, și că ajutându-l pe celălalt, ne ajutăm de fapt pe noi înșine. Atunci realizezi că nu ai nevoie de nimic din afara ta, pentru că ai în interior tot ceea ce este necesar. Începi să-ți reamintești cine ești. Începi să recunoști Sursa Divină care sălășluiește și care se trăiește prin tine.

Ține întotdeauna minte: *cel care pretinde este Ego-ul tău.*
Cel care se dăruiește pe sine fără a pretinde nimic înapoi este Ceea Ce Ești cu Adevărat.

Ego-ul este cel care cere întotdeauna mai mult, care nu este niciodată mulțumit de nimic, care consideră că atunci când oferi, tu rămâi cu mai puțin, care are pretenții, care se consideră superior și crede că ceilalți îi sunt datori, dacă cumva acesta i-a ajutat în anumite momente ale vieții.

Nimeni nu îți dator cu nimic. Dacă oferi și aștepți că darul să ți se întoarcă sau aștepți să ți se mulțumească, acesta este o dorință a ego-ului de a se

considera superior, de a se considera mai bun şi mai generos ca ceilalţi, de a demonstra cuiva puterea sa.

În niciun caz aceasta nu este o intenţie curată şi sinceră de a ajuta. Treaba ta este să fii de folos acolo unde ajungi, fără să te intereseze ce se întâmplă pe mai departe cu darul sau cu ajutorul oferit. Dăruieşte-te lumii cu toată dragostea şi fii bucuros că poţi fi de folos. Pe mai departe, lasă viaţa să-şi facă cursul ei natural. Viaţa ştie de ce ai tu nevoie şi îţi va aduce tot ceea ce îţi este necesar, atunci când îţi este necesar, din cea mai mare uşurinţă posibilă.

Însă, dacă tu depui rezistenţă şi încerci să controlezi ceea ce vine înapoi în viaţa ta sau din partea cui vine, atunci tu pui la îndoială înţelepciunea Vieţii şi te îndepărtezi în mod natural de abundenţa şi armonia care Eşti cu adevărat.

Deschide-ţi inima de fiecare dată când poţi fi de folos şi dăruieşte tot timpul cu seninătate, cu bucurie şi cu recunoştinţă, binecuvântând darul oferit şi persoana care îl primeşte. Lasă totul să curgă natural prin tine.

Oferă oportunitatea ca totul să se ducă din uşurinţă acolo unde este nevoie de el. Nu pune rezistenţă. Nu pretinde nimic înapoi. Nu aştepta să ţi se mulţumească. Bucuria ta este bucuria celui de lângă tine. Darul tău este darul celui de lângă tine. Renunţă la a mai ţine atât de mult la acumulările materiale şi la aprecierile celor din jurul tău. Conştientizează că ceea ce eşti cu adevărat este mult dincolo de asta.

Reîntoarce-te în inimă şi lasă iubirea să lucreze prin tine. Reîntoarce-te la esenţa fiinţei tale adevărate, concentrându-te pe ceea ce te uneşte cu ceilalţi, nu pe ceea ce vă desparte.

2. Altă situație: Când ceilalți nu-ți înțeleg deciziile

Există multe momente în viață *(mai ales atunci când porneşti conştient pe drumul cunoaşterii de Sine)*, când cei din jurul tău nu-ți vor înțelege deciziile pe care le iei. Este natural să fie așa. Gândește-te că a fost o perioadă când şi tu gândeai şi trăiai la fel ca şi ei. Știu că de multe ori poate fi descurajant ca ceilalți să nu te aprobe sau să nu te înțeleagă, dar fii conştient că fiecare persoană îşi are propria lui călătorie spirituală de parcurs. Momentul tău de conştientizare este acum, al lor poate fi mâine. Este totul în ordine exact aşa cum este. Şi acest lucru face parte din proces.

Pentru a descoperi Cine Eşti cu Adevărat, este necesar să renunți la tot ceea ce ai cunoscut despre tine până în acest moment. Acest lucru poate fi destul de dificil, deoarece pattern-urile, convingerile, măştile din trecut încă tind să te stăpânească. Ego-ul se simte amenințat şi speriat, pentru că începe să piardă din putere asupra ta. Important este să rămâi deschis şi aproape de adevărul inimii tale. Să te reîntorci de fiecare dată la iubire.

Atunci când ceilalți nu-ți înțeleg deciziile, nu este necesar să-i judeci sau să ai aşteptări ca aceştia să te înțeleagă. Sunt lucruri pe care momentan ei nu le văd, aşa cum nici tu nu le vedeai până de curând.

Nu lăsa incertitudinile lor să-ți creeze şi ție confuzie, ci tu mergi pe drumul pe care îl simți că îl ai de parcurs. Le poți spune celorlalți că nu pretinzi ca aceştia să te înțeleagă şi nici măcar nu pretinzi să te accepte exact aşa cum eşti. Nu pretinzi nimic de la ei, ci doar simți să rămâi sincer inimii tale.

În funcție de situație, poți alege să nu dai foarte multe explicații, ci doar să le vorbeşti deschis, sincer, de la inimă la inimă şi să le spui că te afli într-o perioadă în care ai nevoie de un timp doar pentru tine, în care să te regăseşti, să te reinventezi, să descoperi cum simți că este cel mai bine să mergi pe mai departe.

Le poți împărtăși faptul că deciziile pe care le iei acum te ajută şi simţi că îţi fac bine. Bineînţeles, ele sunt temporare şi valabile doar în acest moment al vieţii tale, însă ai nevoie să le iei pentru a te cunoaşte mai bine şi a înţelege mai bine ceea ce simţi.

Mulţi dintre cei apropiaţi te vor înţelege *(depinde foarte mult şi de evoluţia lor spirituală de până atunci)*, dar mulţi dintre ei s-ar putea să nu. Aceştia s-ar putea să-ţi ceară explicaţii, să se îngrijoreze pentru tine sau pur şi simplu să nu fie deschişi să asculte, dacă nu faci aşa cum doresc ei.

Nu te supăra pe ei. Doar atât ştiu în acest moment. Nu-i considera inferiori şi nici nu le reproşa nimic. Tot ceea ce este în tine, este şi în ei, doar că în acest moment, diamantul lor este nerecunoscut şi neşlefuit.

Fii blând cu ei, trimite-le iubirea şi lumina ta şi binecuvântează-i.

Va veni momentul în care vor înţelege. Sau poate că nu. Însă este necesar ca tu să faci pace cu posibilitatea că aceştia s-ar putea să nu vadă în această viaţă ceea ce tu vezi în acest moment. Aminteşte-ţi că la mijloc este călătoria spirituală a fiecăruia. Tot ce ai de făcut este să-i iubeşti în continuare, să-i accepţi aşa cum sunt, să rămâi cu inima deschisă faţă de ei şi să rămâi centrat în adâncul inimii tale, fără a fi influenţat de temerile lor.

S-ar putea să simţi să-ţi iei un timp doar pentru tine. Ia-l şi oferă-ţi spaţiul să te centrezi adânc în interiorul tău, pentru a recunoaşte întotdeauna adevărul şi de a nu mai cădea în capcana iluziei, mai ales în astfel de momente, când eşti foarte predispus să o faci.

Aminteşte-ţi însă, întotdeauna, că adevărata libertate nu este aceea care îi răneşte pe ceilalţi. Bineînţeles, **percepţia lor asupra ta depinde în totalitate de ei, dar comportamentul tău faţă de ei depinde în totalitate de tine.**

Aşadar, pune întotdeauna iubirea deasupra tuturor lucrurilor. Dacă în acest moment, paşii vieţii voastre vă conduc pe cărări diferite, acceptă acest lucru, dar nu-i îndepărta pe oameni de tine în mod intenţionat. Acceptă-i aşa cum sunt. Acceptă-te exact aşa cum eşti. Acceptă momentul în care aceştia se află. Acceptă momentul în care tu te afli şi fă pace cu toate acestea.

Rămâi cu inima deschisă şi ai încredere că Viaţa vă va conduce pe fiecare dintre voi spre Binele Vostru cel mai Mare.

3. Altă situaţie: Când întâlneşti oameni cu păreri diferite de ale tale

Este normal ca la tot pasul să întâlnim persoane cu păreri diferite faţă de ale noastre. Fiecare avem propria noastră experienţă de viaţă, iar părerile sunt construite în funcţie de tot ceea ce am trăit şi experimentat până în acest moment al vieţii noastre. Asta nu înseamnă că sunt neapărat corecte sau universal valabile.

Ce-am învăţat de-a lungul vieţii este că părerea mi se poate transforma instantaneu. O anumită persoană poate spune ceva ce îmi poate activa un anumit stimul în interior sau o nouă conştientizare poate avea loc înăuntrul meu, iar acea conştientizare să mă aducă într-un punct din care pot privi o experienţă de viaţă dintr-o perspectivă diferită. Înţeleg, aşadar, că **părerile sunt foarte incerte şi foarte influenţabile.**

De aceea, întotdeauna rămân cu inima deschisă şi nu încerc niciodată să-i conving pe ceilalţi de adevărul meu. Rămân deschisă şi observ dacă nu cumva şi eu am ceva de învăţat de la ceilalţi. Pentru că, de cele mai multe ori, cu toţii avem ceva de învăţat sau de reamintit de la cei din jurul nostru *(din acest motiv, apărem unii în vieţile celorlalţi, pentru că avem să ne transmitem un mesaj),* însă ego-ul este cel care nu recunoaşte niciodată acest fapt şi el încearcă să aibă întotdeauna dreptate, chiar şi atunci când nu are.

Am ales, aşadar, să accept părerile fiecăruia, să-mi preiau ceva din experienţa lui, ceva ce simt că mi-ar putea fi de folos şi mie, iar dacă cumva îşi doresc să audă şi părerea mea, cu mare dragoste o împărtăşesc, dar fără a insista şi fără a dori să conving pe cineva că părerea mea este cea mai potrivită. Nu pot face acest lucru, pentru că ştiu că nu este adevărat. Pentru fiecare este potrivit ceea ce simte el singur că este potrivit. Oricum, fiecare dintre noi vedem un lucru din perspective diferite, în funcţie de propriile percepţii pe care le ataşăm obiectului privit, iar aceste percepţii sunt construite, cum spuneam mai sus, în funcţie de experienţele vieţii noastre.

De aceea, părerile şi percepţiile sunt atât de înşelătoare. Ar fi ilogic şi imoral să-i cerem cuiva, cu o experienţă de viaţă total diferită de a noastră, să vadă un adevăr acolo unde noi vedem un adevăr. În funcţie de experienţa lui, s-ar putea ca în acel moment sau în acea situaţie el să vadă lucrurile complet diferit. Imaginea noastră despre un anumit lucru diferă de la om la om, de la nivelul de evoluţie al fiecăruia.

În călătoria noastră spirituală, vom ajunge într-un punct în care vom conştientiza că şi ceea ce credem că este adevărat, este tot fals. Pentru că ego-ul nostru face să fie fals şi adevărat. În esenţă, toate lucrurile doar există. Numai percepţia noastră asupra unui lucru îl determină să fie fals său adevărat pentru noi. Potrivit sau nepotrivit, corect sau incorect.

Aşadar, când întâlneşti oameni cu păreri diferite faţă de ale tale, respectă-le, chiar dacă nu eşti de acord cu ele şi nici nu încerca să vii tu cu propriile tale păreri peste, considerând că ceea ce ştii tu este cel mai bine (chiar dacă tu uneori vezi mai mult decât văd ceilalţi, înţelege că fiecare are propria lui călătorie de parcurs şi că va vedea şi el atunci când va fi pregătit să vadă. Insistenţa produce întotdeauna rezistenţă, iar în rezistenţă nu-l poţi ajuta niciodată pe cel lângă tine. El îşi va închide inima, iar acolo unde este o inimă închisă, orice canal de comunicare sinceră şi de la inimă la inimă s-a închis. Oferă-i celuilalt libertatea completă. Înştiinţează-l că eşti alături de el oricând, iar dacă simte să staţi de vorbă cu mare drag o faceţi. Rămâi şi tu cu inima deschisă şi cu multă iubire în suflet. Dacă el va simți, se va deschide

natural către tine, iar atunci va fi pregătit să audă ceea ce tu ai să îi împărtăşeşti. Şi din nou, lasă spaţiu ca el să aleagă singur ceea ce simte că este mai potrivit pentru el).

Întotdeauna, în astfel de cazuri, eu am ales să procedez în felul următor: *"Mulţumesc din toată inima pentru împărtăşire. În acest moment al vieţii mele, eu văd lucrurile puţin diferit. Însă, rămân cu inima deschisă să învăţ şi din experienţa ta, poate pe viitor îmi poate fi de folos. Dacă tu consideri şi simţi că viziunea ta asupra acestui aspect îţi face bine, asta este cel mai important. Inima ta este cea care îţi spune întotdeauna dacă ceea ce trăieşti este în conformitate cu sufletul tău sau nu. Dacă este, atunci e minunat. Mulţumesc şi eu pentru împărtăşire şi fie că amândoi/amândouă/cu toţii să avem parte de binele nostru cel mai înalt (care ştim că este diferit pentru fiecare dintre noi şi se poate manifesta în moduri diferite pentru fiecare dintre noi)"*

P.s: Vei găsi, de asemenea, mai multe completări şi în documentul PDF: *Trăieşte în armonie cu cei din jurul tău,* la rubrica: *Renunţă să crezi că adevărul tău este singurul adevăr care există.*

4. <u>Altă situaţie: Când ceilalţi te judecă sau te jignesc</u>

Numai un om inconştient poate fi capabil de judecată sau de jignire. Un om care se cunoaşte pe Sine nu va putea jigni niciodată şi nici nu va putea judeca niciodată, pentru că el nu cere nimic de la exterior şi de la ceilalţi. El îşi este îndeajuns sieşi, pentru că a descoperit că ESTE totul şi că are totul în interiorul său. Acest om este Lumină şi va lumina vieţile tuturor în calea cărora va ajunge.

Aşadar, sunt mai multe ipostaze din care putem privi această situaţie:

1. **Cel care te judecă sau te jigneşte este un om care suferă, iar în acel moment suferinţa se manifestă prin el.** Un om împăcat cu sine nu va fi

niciodată capabil de aceste lucruri. Acest aspect este primul pe care este indicat să-l conştientizăm în momentul în care ceilalţi se comportă în acest fel cu noi. Aşadar, dacă vei răspunde la o judecată sau la o jignire tot printr-o judecată sau o jignire, nu vei face altceva decât să cazi şi tu în iluzie şi în inconştienţă. Te vei identifica cu ego-ul şi cu iluzia, şi acest lucru nu va face decât să-ţi sporească experienţa de viaţă oferindu-ţi tot situaţii egotice, pline de suferinţă.

Unui om care te judecă, i se va răspunde cu iubire şi cu pace. Tu ştii prea bine că oamenii atunci când suferă sunt capabili să spună multe lucruri pe care le regretă mai târziu sau pe care nu le-au crezut niciodată cu adevărat.

Aminteşte-ţi întotdeauna că ceea ce eşti tu cu adevărat este constanta care nu se schimbă niciodată, indiferent de circumstanţele exterioare. *Eşti Liniştea Deplină, eşti Iubirea şi Pacea desăvârşită. Aminteşte-ţi să te reîntorci la Tine de fiecare dată când ajungi în astfel de situaţii.*

Tocmai faptul că ai ajuns să retrăieşti o astfel de experienţă dureroasă denotă faptul că ai plecat de la Iubire. Orice durere sau suferinţă poate apărea acolo unde este o lipsă a iubirii. Ai trăit la nivelul judecăţii, aşadar ai oferit judecăţii cale liberă de a ajunge în viaţa ta.

Când vei răspunde conflictului cu conflict, nu vei face altceva decât să măreşti conflictul. Când vei răspunde conflictului cu pace, atunci vei ajuta la sporirea păcii.

Nu te concentra niciodată pe inconştienta unui om, ci ajută-l să devină conştient. Nu te concentra pe comportamentul său, ci pe ceea ce este el cu adevărat. Coboară în inimă şi conectează-te la inima lui. Atunci vei regăsi în el aceeaşi esenţă şi scânteie divină ce există şi în tine, iar în acel moment vei ştii ce este indicat să faci şi cum să procedezi. Revino de fiecare dată la Iubire şi lasă iubirea să te transforme şi să-ţi transforme relaţia şi viaţa.

2. De asemenea, în astfel de momente, este necesar să privim în interiorul nostru şi să vedem ce părţi din noi încă sunt activate. Dacă noi primim jigniri şi judecăţi din partea celorlalţi la adresa noastră, înseamnă că noi încă trăim şi vibrăm la nivelul jignirilor. Ceva din noi înşine încă atrage către noi astfel de experienţe. Este dureros pentru ego-ul nostru să recunoască acest lucru, însă dacă nu ne vom deschide să conştientizăm aceste aspecte întunecate ale fiinţei noastre, încă vom continua să trăim astfel de experienţe, până în momentul în care vom fi pregătiţi să le recunoaştem şi să ne eliberăm de ele.

Vindecarea nu poate avea niciodată loc fără conştientizare şi acceptare. Fuga nu este niciodată o soluţie. Fuga crează rezistenţă, iar rezistenţă crează şi mai multă rezistenţă. La ceea ce rezistăm, acel lucru va prospera în viaţa noastră.

De asemenea, atâta timp cât noi vom vedea în ceilalţi numai aspectele întunecate ale acestora, nu vom face altceva să le sporim existenţa în viaţa noastră. Acesta este din nou un semn că încă nu ni le-am recunoscut pe ale noastre şi nu am făcut pace cu ele. Realitatea exterioară este o oglindire perfectă a realităţii interioare.

Până nu vom admite acest fapt în totalitate, vom continua să fim victimele şi supuşii jignirilor şi judecăţilor. Acest lucru nu face decât să arate nivelul de la care ne trăim viaţa şi ochii prin care vedem ceea ce ni se întâmplă. **Niciodată nu vom ajunge să trăim în armonie atâta timp cât noi vom continua să ne concentrăm pe război.**

P.s: Pentru alte completări, poți citi şi documentul PDF: *Trăieşte în armonie cu cei din jurul tău,* la rubrica: *Iubeşte-i pe oameni cu toată inima ta!*

5. Altă situație: Când anumite persoane îți pleacă din viață

A-i lăsa pe oameni să plece din viața noastră este poate una dintre cele mai dureroase experiențe, atunci când trăim separați de Cine Suntem cu Adevărat. Bineînțeles, niciodată nu suntem separați de Sursa Divină, însă se întâmplă de multe ori să fim inconștienți, iar această inconștiență să ne îndepărteze de claritatea și înțelepciunea a Ceea Ce Suntem cu Adevărat.

Sursa suferinței noastre este aceea că noi considerăm că sursa fericirii și a iubirii este în afara noastră. Considerăm că ceilalți reprezintă sursa iubirii noastre, așadar când ceilalți pleacă din viața noastră, ne simțim goi, pustiiți și abandonați, deoarece considerăm că odată cu ei a plecat și fericirea și iubirea noastră.

Reîntoarcerea în centrul ființei noastre ne reîntoarce cu fața către noi, făcându-ne și ajutându-ne să conștientizăm că avem în interiorul nostru tot ceea ce ne este necesar. Că sursa tuturor binecuvântărilor, fericirilor, abundenței, armoniei și iubirii este în noi înșine și niciodată în afara noastră.

Este o călătorie profundă de redescoperire de Sine. Cel care suferă atunci când ceilalți ne pleacă din viață este Ego-ul nostru. El se simte speriat, singur și abandonat. Însă, în esență, nimeni nu ne pleacă niciodată din viață, pentru că îi purtăm în inimă pe toți.

Pentru că în inimă, suntem Unul și Același. Când ne este dor de cineva drag, doar închidem ochii, respirăm profund și coborâm în inimă. Atunci le putem simți mirosul, prezența și energia. Nu au fost niciodată departe de noi și nu au fost niciodată separați de noi.

Suntem unii cu alții tot timpul, doar că de multe ori lipsa prezenței fizice ne face să uităm acest lucru. Pentru faptul că nu suntem fizic împreună, acest

lucru nu înseamnă că suntem departe unul de altul. Suntem cu toţii interconectaţi. Suntem cu toţii în acelaşi timp, în acelaşi loc. În dimensiunea Spiritului, timpul nu există. Când ne conectăm la Esenţa Noastră Adevărată, simţim cum ne adunăm cu toţii laolaltă. Simţim cum suntem Unul.

Aşadar, de ori câte ori ţi-e dor de cineva, doar aminteşte-ţi să închizi ochii şi să simţi. Aminteşte-ţi că nu a fost niciodată departe de tine.

Se întâmplă de multe ori ca oamenii să ne plece din viaţă şi acest lucru este inevitabil. Fiecare dintre noi ne schimbăm, avem propria noastră evoluţie, iar de multe ori se întâmplă să nu mai fim pe aceeaşi frecvenţă vibraţională cu cei cu care eram obişnuiţi să îi avem prin preajmă.

De multe ori, apărem în viaţa unei persoane, atâta timp cât este necesar ca fiecare dintre noi să ne preluăm lecţiile şi mesajele pe care întâlnirea noastră le-a avut de facilitat. Rolul poate să se fi încheiat definitiv sau temporar. Dacă va mai fi necesar să ne reîntâlnim, dacă ne vom mai avea lecţii de învăţat, atunci cu siguranţă viaţa ne va readuce împreună. Însă, tot ce avem de făcut este să rămânem cu inima deschisă. Să îi iubim într-atât de mult pe oameni, încât să le lăsăm libertatea de a face ceea ce simt ei că este cel mai bine pentru ei în acel moment al vieţii lor, chiar dacă poate acest lucru înseamnă ca noi să nu mai fim prezenţi fizic în acea relaţie.

Nu încerca să le înţelegi decizia, nu insista mai mult decât este cazul, nu reproşa nimănui nimic. Tu doar iubeşte şi atât. Şi rămâi întotdeauna cu inima deschisă către fiecare persoană din viaţa ta, chiar şi faţă de aceia care aleg să plece. Nu-ţi închide inima faţă de ei, nu rămâne cu un gust amar şi în niciun caz nu-i judeca. Ai doar încredere că totul se întâmplă întotdeauna exact aşa cum este cel mai bine pentru fiecare dintre voi.

Iubeşte-i, binecuvântează-i şi lasă-i să plece, dar lasă întotdeauna uşa inimii tale deschisă faţă de ei. Poate va veni o vreme când viaţa vă va readuce împreună. Sau poate că nu. Dar tu rămâi în adevărul Iubirii.

Nu bloca conexiunea dintre voi, ci lasă viaţa să le aşeze pe toate aşa cum ştie că este cel mai bine.

O astfel de situaţie nu-ţi apare întâmplător în viaţă. Inclusiv situaţia în sine are ceva să îţi transmită. Poate să-ţi ofere un test al încrederii în Voia Divină. Sau poate lecţia iubirii necondiţionate. Sau acceptarea şi vindecarea acelor părţi din tine care încă se ataşează de exterior sau care încă pretind ceva de la ceilalţi. Sunt atâtea lecţii pe care le poţi prelua dintr-o astfel de experienţă. Însă, cel mai important este să rămâi cu inima deschisă şi să accepţi realitatea exact aşa cum este. Reîntoarce-te înăuntrul tău şi rămâi în pace şi în introspecţie. Binecuvântează fiecare persoană ce ţi-a ajuns în cale, mulţumeşte-i pentru cadourile pe care ţi le-a făcut şi doreşte-i tot binele din lume.

Dacă rămâi în iubire, iubirea se va reîntoarce la tine, chiar dacă nu din aceeaşi parte. Însă, tocmai în acea durere, este indicat să-ţi deschizi inima şi să te reîntorci la iubire.

Acesta este testul final al relaţiei respective în viaţa ta. Dacă rămâi în judecată şi în rezistenţă, cu siguranţă că nu ţi-ai învăţat lecţiile pe care această relaţie voia să ţi le aducă în viaţă. În acest mod, nu vei face decât să atragi în viaţa ta alte experienţe dureroase, asemănătoare, care nu vor face altceva decât să-ţi ofere aceleaşi lecţii până când vei fi pregătit/ă să le vezi şi să le accepţi.

Astfel de momente sunt adevărate binecuvântări. Te pun faţă în faţă cu tine şi te fac să conştientizezi cu adevărat locul din care trăieşti. Pentru că locul din care trăieşti îţi construieşte experienţa pe care o trăieşti.

E momentul să eliberezi toate traumele şi să te redescoperi cu adevărat.

Cu nesfârşită iubire,
Tania Tița!
www.taniatita.info
facebook.com/Tania.Tita.Page